

נב א ב מ"י ק"ס מ"ז
ח"סורי נ"אס ס"ג
ז"ס :

אבל בדקה דררבי 'יהודה ט'. וואס? דלמא אזל בדקה דררבי יוסי ולא בדקה דרר' יהודה לא חיישין רבין הששמוס דר' יהודה יממא האו וי"ל דבסא ר' יהודה בן אצרא שורה דלא חיישין כיון דבדקה דרר' יוסי :

א"ר נראין כו'. מלה מפרש לה: הכא במאי עסקין. פלוגתא דרבנן ורבי יהודה בן אבהו: כשבדקה עצמה. כל שני בין השמשות: וכלא בדקה חלוקה. בשני ימים אלול ג' ומנחה ב' גרסינן ולפי שכלא בדקה מלפניה עד הנה לא ידעה מאימתי הן צלון לפיכך י' למוט

שאת חכמים לא נחלקו ט' .

אמר רבי נרמן דברי רבי יהודה בן אנא בשלא בדקה ודברי חכמים בשבדקה מאי בברקה ומאי לא בדקה אמר רבא אשכחניהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי "הכא במאי עסקינן כגון שבדקה עצמה ולא בדקה חלוקה ואף עצמה לא בדקה אלא בין השמשות דירבי יתודה ובבין השמשות דר' יוסי לא בברקה ורבנן סברי בבין השמשות דברי יוסי ליליא הוא והא בדקה בבין השמשות דברי יתודה ור' יוסי לטעמיה דאמר בין השמשות ספיקא הי ואמינא להא אנא אילמלי ידיה בעיניה כל בין השמשות יפה אחא ואמרין עקבייה שטא עם סלוק ידיה ראתה ואמרי לי בבי קאמינן כשנתנה ידיה בעיניה כל בין השמשות אמר רבי נרמן דברי רבי יהודה בן אנא בשלא בדקה מאי לא בדקה אילמא בברקה בדברי יתודה ולא בדקה בדברי יוסי ומכלל דרבי יתודה סבר אע"ג דברקה בתרייהו דיישא הא בדקה אלא פשיטא דלא בברקה לא בדברי יתודה ולא בדברי יוסי אבל בברקה בדר' יתודה ולא בדקה בדר' יוסי לרבי דיישא אלמא בין השמשות דר' יוסי לרבי ליליא הוא אימא ס"פ ודברי חכמים כשבדקה מאי בדקה אילמא דברקה בדברי יתודה ולא בדקה בדברי יוסי מכלל דרבנן סברי אע"ג דלא בדרקה בתרייהו לא

אחת כיום ראשון ואחת בין השמשות
של מחר דהו' להו' ג' ראיות: בין
השמשות דרבי יהודה. נכמה
מדליקין. הכסף העליון ולא הכסף
התחתון ושיעורו חצי מיל ולר' יוסי
כהך פ' ונכסף היום הוא זה נכנס
חה יואל: והא בדקה בבין השמשות
דרבי יהודה. הלך לא רחמא אחת
מהן בין השמשות שפעלה לחומר ב'
ימים: ספקא הוא. דמיטיגן שמה
לאחר סילוק ידיה בבין השמשות דרבי
יוסי חזאי והוא עולה ושו' ימים והו'
לכו שלשה ימים רצופים ולרנן לילה
הוא ואפילו חזאי לא הו' לכו שלשה
ראיות: אילמלי ידיה בעיניה. כלומר
מקום: כל בין השמשות. דרבי
יהודה: יפה אחם אומרים. לרנן
דלא מיטגן בין דכל בין השמשות דר'
יהודה לא חזאי: אימור עם סילוק
ידיה ראתה. דהא בין השמשות
דרבי יהודה ארוך הוא: נראין דרבי
רבי יהודה. דמיטגן בשלא בדקה.
ומתקאמר רבי צהא ס"ל כרבי יהודה
אכל כשדקה לא ס"ל כוחיה מכלל
דרבי יהודה בן אבהו אפילו בדקה
נמי מיטגן ומאי לא בדקה אי יומא
ה"ק רבי רואה אי את דבר ר'
יהודה בשלל בדקה דרבי יוסי ואע"ג
דבדקה דרבי יהודה דאיכא לספוקי
בבין השמשות דרבי יוסי אכל אימי
רואה את דברו כשדקה צהא: שמה:
מכלל דרבי יהודה אפילו בדקה
בתרייהו חייש. הא חזאי בין השמשות
לא חזאי ואין ק' לחלוק רחמא אחת
לשמים: אלא פשיטא דלא בדקה
לא. צהא ולא צהא דחוששת שמה
רחמא בבין השמשות דרבי יהודה: אבל
בדקה דרבי יהודה. אין אי רואה את
דברו לחוש לזה: אלמא. קסבר
רבי בין השמשות דרבי יוסי לילה הוא
והראיה שבה אינה עולה לשמים:
אי יומא כשדקה בדרבי יהודה ולא
בדרבי יוסי. וקאמר רבי בון אז
רואה את דבריהם דלא מיטיגן אכל
לא בדקה לא בון ולא בון אימי רואה
את דבריהם דלאנן סבירא לי דמיטגן:
מכלל דלרנן אע"ג דלא בדקה לא
בהא ולא בהא לא חיישא והא לא
בדקה. ויט לחוש לראים בין
השמשות שמתחלקת לשמים: אלא
פשיטא. ונראה דרבי מתכחש כשדקה

דקאמר רבי שדקא נשיהם קאמר
לראית בין השמשות. אלמא לרבי ספקא
רואה את דברי זה וכו' איני רואה מכלל
דברי ר' יהודה להכחיש ומודים לו דח
יוסי ליליא הוא ורבי יוסי לטעמיה דלמא
נעדרות: לראייה מרעטת. שני גריסין ב
טומאה. ואינה טובלת לערב ואע"פ שה
דקא בין השמשות שלם איכא למיחש ד
השמשות שלם חו לא חישא ונשלט דקא
בשלמא בלא רבי. אי לא פירש רבי ל
מח אלא רבי לפירוש פלוגמיהו ולא

בכמה דוכסין משני פ'
האזל בצפרק האוב (כ"ז דף נה.)
בני חומס ומעבר לו ובפרק כל הבשר
(ח"ו דף קט.) גבי אפרס לפחוסו
לא משני הכי משום ש"טל ל"ש בענין
אחר בהגדה מושעת": (וכמה חלו
דף שלח הפרשה ע"י.) ואל"ח דפ"כ
(נה עה.) לקמן א"ר יו"ט גופיה דהיא
במקורה וי"ל דהסם מייירי שבדקה
יוסם כ' או יוס' ג' ומלאהה סאורה (ה)
ששפוקה והסא ברלא בדקה א"ר הא
מייירי שבדקה שחרית של שביעי
ומלאהה טחל:

ימבר רבי יאודה בן אבא
 סבר ברוק דרבי יאודה
 וולא ברוק דרבי יוסי ואנה חששא .
 אשחא אה מני למפרך אה תשמי
 דרבי יוסי קאמר וא"ה ואחא מכלל
 דרבי יאודה בן אבא סבר דברוק
 דרבי יוסי גרידא ואנה חששא ורבי
 סבר חששא כין ולא ברוק דרבי
 יאודה דבין השמות דרבי יוסי
 ממש שיך דרבי יאודה דלאמר
 בשוק ושחא לא אה לרין לממר
 ארי אה ואליבא דרבי יאודה בן אבא
 ו"ל הומא דרבייחא ולעיל דמייר
 דרבי יאודה בן אבא כשדוק דרבי
 יאודה ולא ברוק דרבי יוסי :
 עמא

בדר' יהודה ובין בדרבי יוסי
 דיישנן אלמא בין השמשות
 ז"ק גראין דבר רבי יהודה בן
 לא בדרבי יוסי שאף חכמים
 בדרקא בדר' יוסי אבל היכא
 יאיה מרובה חששת לראיה
 גרא שאמר משום רבי יוסי
 וזמן הפעם הוה אמר לי
 ולמעלה לא תהא בחזקת
 א רבוקה בדר' יהודה ולא
 סבר אע"ג דלא בדרקא לא
 בדרקא אלא פשיטא בדרקא
 יה בן אנרא סבר בדרקא בדר'
 גין השמשות דרבי יוסי לר'
 בן אנרא אדר' יהודה בן אנרא
 יהודה ולא בדרקא בדר' יוסי
 דרבי קשיא תרי חנאי ואליבא
 בן השמשות דר' יהודה
 והדר

דמיון ללא דקדק דר' יוסי יט לחוש
 ונאמר ודמיון מיה מדקאמר ב'ו אל
 אלא שמועין במה פליגי וה"ק נראה
 שזה מהי דקאמר בין השמשות דרבי
 בשמשות: לראיה מרובה. ג' גרסא
 בדקדק בין השמשות: אלא תראה בחזקת
 ונראה עד גמר היום ק"ו והוא ילא
 דבריו. ומזה אל ל: כשבדקה. בין
 בין השמשות דרבי יוסי קמיקא הוא:
 וזה הסם דדקדק כ'י: אלא דרבי.
 והוא מייסדו דלילא הוא קשיא:
 והלך

יבית כית דגמא סמכא לפרחית כ"ש לקרס
 ור' אלעזר רעבנא דא שטעט פירודת ר' זלתי
 ור' זלתי שטעט סמכא שטעט ר' זלתי ארע
 קלע לכנייה שטעט הויבוס ור' שטעט אסר
 לכנייה כראמא בספן. וזימא שטעט פערט
 לעת ביראד כעס ביראד אכל לענן קאלס
 כחם דלא ידעה מתי נשט כעס סמכר
 אני סמכר וכוונת ר' זלתי מתי
 לכנייה ארע ר' זלתי חסד אדרבה ר' זלתי
 שטעט סמכר כחם לכנייה אכל תלמוד

[וּפ' הַיּוֹם הַזֶּה חֲסִידֵי
דָד. דִּם מַכְלֵל וְחֲסִידֵי
קָפָה. דִּם גְּרֵאָה]

פיין רש"א ומאריס

תוספי הרצ"ש

[illegible]

סבכל דר' יודח פן
אגרא סבי ברכת
בד' [ברקת] בד' י
אל וישי השתא ור'
פז לפרקא אל סמית
דר' אי קאמר ויחית
פא סכל דר' יודח
אגרא סבי ברכת
בד' יס נגרא גינת
תעשת וביתא לית
קאמר ר' יודח פ
אגרא תעשת ברכת
בד' יודח ולא בד'
ויס ורבינא פז חזק
דחא ולי ספני חזק
סחוס סתירקן זה לא
דחא ספני חזק וילקס
צ'לסא חאנרביח' ו
ולקס חאנב ובריתא
דחא סבי ר' דבן
השחטא דר' יוס סתק
שיין בד' יודח
וילקס ציכח לזרע
בשחטא ולא יודח פ
אגרא שלם פן
השחטא דר' יודח
והרמאסות פן השחט
לזל נחא דרבי ר' י
יודח פן אגרא חכסם
דיח' ר' יודח בשל
בד' יתחיהו וה
ברקת בד' יודח ולא
בד' יוס אן נחא
דיח' חכסם אכל
אליב ר' יוס נחא
דחא ולי חאנרביח'
דחא אן ח' יוס אן
דיח' דרבי גינת

לכל דבר קדשים לגוי
כל דבר דאמר בסוף יום
הוא לא משעה שראתה .
הם קדשים שנגזר בהם
כתום חסר מראית
הנה מעת לעת מתברר
שם הסקלקול למנינה
נתיח לדי ויבת מרשי
מעק מחסר משי שאפי
איתת בהחמה ולעשות

[שנים ל:]

מצטעב ב' שאם לר:

הצעות הב"ח
(א) חז"ל דרש' ומה לינו
וכי' ונאמרו פסוקי דכיון
שפסק פסק וסבא בלל
בדמם :

גליון השנים
דברי ר' שני דרס בין סמכות
זרי וכו' ושמונה חלי
חל. וכן מקום רע"י
נכנסת דף כ פ"ב דרס
וסוף האדם. וקשה לי אם
השם אחת ולדבריי הסים
פירי סוף וא ב' רבינו
פיל ואלו :